

La Cambra
Cambra de Comerç
de Terrassa

Blasco de Garay, 29-49
08224 TERRASSA
Tel. 93 733 98 33
Fax 93 789 11 65
info@cambraterrassa.es
www.cambraterrassa.es

Delegació de Rubí
Rambleta Joan Miró, s/n
(Edifici Rubí+D) 08191 RUBÍ
Tel. 93 697 02 69
Fax 93 697 28 86
rubi@cambrescat.es

Delegació de
Sant Cugat del Vallès
C. Villà, 68 (Casa Aymat)
08173 SANT CUGAT DEL VALLÈS
Tel. 93 587 90 25
santcugat@cambrescat.es

DEBAT A LA CAMBRA SOBRE EL FUTUR DEL TÈXTIL DESPRÉS DE LA LIBERALITZACIÓ COMERCIAL

Terrassa, 30 de febrer de 2006. El dimarts 28 de febrer es va celebrar la sessió CAMBRATIVA de debat sobre EL TEXTIL DESPRÉS DE LA LIBERALITZACIÓ COMERCIAL a la seu de la Cambra de Comerç i Indústria de Terrassa. Aquesta sessió va comptar amb la participació de **Josep M. Benaul**, professor d'Història Econòmica i especialista en història de la indústria tèxtil a Catalunya, **Eusebi Cima**, director general del grup DEQUITEX, i **Rafael Márquez Osorio**, subdirector general de Comerç Exterior de Productes Industrials del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç. El conseller delegat de F. FLOTATS, SA i vicepresident de la Cambra de Comerç de Terrassa, **Francesc Flotats**, va ser l'encarregat de conduir i moderar la sessió de debat CAMBRATIVA.

Josep M. Benaul va centrar el seu discurs en la vessant històrica del tèxtil. El professor d'Història Econòmica va assegurar que la indústria tèxtil espanyola és madura i el sector està patint un període de crisi i declivi que era previsible, com ja ho han sofert altres països de la Unió Europea anys enrere. Benaul va afirmar que l'entrada d'Espanya a la Unió Europea a mitjans dels anys 80 va suposar, per primera vegada, un saldo negatiu a la balança comercial. D'altra banda, Benaul va defensar la tesi que no n'hi ha prou amb tenir uns salaris baixos per ser competitius al mercat tèxtil. Segons el professor d'Història Econòmica, cal combinar els salaris baixos amb la innovació, la formació de personal i l'ús de la tecnologia, entre d'altres factors per ser competitiu en aquest mercat. Va aportar alguns exemples internacionals, com el sector tèxtil llatinoamericà, que basant-se en els baixos costos salarials, no ha pogut competir mai amb el tèxtil espanyol. En canvi Xina, segons Benaul, ha sabut aprofitar els salaris baixos i ho ha complementat amb un avançat nivell tecnològic i formatiu dels treballadors. Fent un repàs a la història, Benaul va recordar que fins i tot Japó va poder ser competitiu els anys 20 en un país com l'Índia, que tenia la mà d'obra més barata que les empreses japoneses, ja que els nipons superaven als indis en tots els altres factors: productivitat, innovació, i tecnologia, entre d'altres.

Benaul finalment va apuntar que els països que tenen salaris baixos amb innovació ràpida són els que han de preocupar al sector tèxtil espanyol. Però, d'altra banda, les empreses espanyoles han d'aprofitar els països amb salaris baixos i sense innovació i tecnologia per iniciar un procés de deslocalització i així deixar a Espanya el treball més qualificat.

Per la seva part, Eusebi Cima va matisar que no tot el sector tèxtil està en crisi, ja que hi ha subsectors que funcionen molt bé i altres que no, com és el cas del tèxtil de confecció. Cima va esmentar que la majoria d'empreses tèxtils espanyoles són Pimes, i per a les empreses familiars és inviable un procés de deslocalització com plantejava Josep M. Benaul. En quant l'I+D, va afirmar que les Pimes compren la tecnologia i la innovació perquè no tenen recursos per investigar pel seu compte. Segons el director general del Grup DEQUITEX, la realitat és que les Pimes del sector tèxtil deixen d'existir progressivament davant la competència de mercats tèxtils com Xina. Cima va fer èmfasi en la desigualtat de condicions entre el mercat tèxtil espanyol i el xinès. Espanya té un mercat tèxtil regulat amb lleis que a Xina no es contemplen. "Xina fa trampes", va afirmar Cima, constatant que el país asiàtic porta a terme una política de lliure canvi de divises però no aplica una política de lliure canvi de divises i per això Espanya no pot competir en preus amb Xina i pateix el que s'anomena "dumping": Xina ven els seus productes per sota del seu cost de producció. Per tal de competir amb el sector tèxtil xinès, Cima va proposar innovar amb productes nous i així crear nous mercats. El director general del Grup DEQUITEX va considerar inviable transformar els productes existents, ja que Xina ho pot fer a preus més baixos, i va afirmar que és necessària la recerca d'un nou producte. "Cal col·laborar àmpliament amb les universitats i incentivar als estudiants per desenvolupar nous productes", va afirmar Cima.

Finalment, Rafael Márquez Osorio, subdirector general de Comerç Exterior de Productes Industrials del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç va centrar la seva ponència en el terreny de la política comercial. Márquez va explicar que per prendre qualsevol decisió a l'Organització Mundial del Comerç (OMC) cal pactar amb d'altres països, ja que Espanya representa el 9,2% de la població de la Unió Europea i es necessita una majoria a l'OMC del 62% del total de la població de la Unió Europea per poder acceptar propostes. Per aquest motiu, moltes de les propostes tarden molt temps en

ser aprovades. Márquez es va referir durant gran part de la seva intervenció a les negociacions de la Comissió Europea per limitar les exportacions xineses. Márquez va explicar que la Unió Europea podria haver negociat millor els interessos dels països membres i evitar i denunciar la situació de "dumping". Márquez va responsabilitzar al comissari de Comerç, Peter Mandelson. Segons Márquez, alguns països membres van haver de pressionar a Mandelson, d'idees lliurecanvistes, per prendre algunes decisions sobre l'entrada de productes tèxtils xinesos a la Unió Europea. Només es va aconseguir que Xina pagués quotes per les seves exportacions durant dos anys i la intenció era fer-ho extensible als propers 5 anys. Márquez va reconèixer que, a conseqüència d'aquesta situació, Xina és el primer subministrador tèxtil i de confecció d'Espanya i va destacar que cal modificar la mentalitat i donar més importància al paper de la comercialització, ja que, ara per ara, la producció a Espanya ha perdut pes.

Al voltant d'un centenar de persones van assistir a aquesta sessió de debat sobre el tèxtil després de la liberalització comercial. CAMBRACTIVA és un punt de trobada de directius i empresaris que promou el coneixement i el debat sobre temes d'actualitat amb la participació de ponents de reconegut prestigi econòmic, polític, empresarial o acadèmic.